

25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπόν, ἔνθα ὀδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν βασιλέων. Ἄγγελοι ὕμνουσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ῥῶδην ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (δίς)

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησά φησι, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. (δίς)

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδύοκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν· καὶ γέγονεν ὁ ὢν, ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι. (δίς)

* * *

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου
Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνηθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. (δίς)

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε ...

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ὁ διάκονος· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.* Κύριε, ἐλέησον. ὁ ἱερεὺς· *Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...*

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοή... πᾶσα τὸν Κύριον.

ὁ διάκονος· *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.* Κύριε, ἐλέησον. (γ')

ὁ διάκονος· *Σοφία· ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.*

ὁ ἱερεὺς· *Εἰρήνη πᾶσι.* Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ὁ ἱερεὺς· *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.*

ὁ διάκονος· *Πρόσχωμεν.* Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(α' 18-25)

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· μνηστευθεῖσις γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἴδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευσόμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Αὐθις ὁ Ν΄ Ψαλμός. [χύμα]

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται· Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, τὸν καθήμενον διὰ παντός, σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον. (ιβ') *Ελέει καὶ οἰκτιρμοῖς...* Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»)

Ωιδὴ α'.

ὁ παρῶν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ,

φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε· Χριστὸς βροτωθεῖς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν· ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἀνθρώπον χερσὶν ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανούς· κατέρχεται· τοῦ-

τον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιούται, ἀληθεία σαρκωθείς· ὅτι δεδόξασται.

Σοφία Λόγος καὶ Δύναμις, Υἱὸς ὧν τοῦ Πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεὸς δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίου, ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός,

Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε διὰ στίχων Ἡρωελεγγίων·

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει

Υἱὰ Θεοῦ μερόπων εἵνεκα τικτόμενον

Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πῆματα κόσμου.

Ἀλλ' ἀνα, ῥητήρας ῥύετο τῶν δε πόνων.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης
- » Ὑγρὸν θαλάσσης, κῦμα χερσώσας πάλαι.
- » Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατῆν
- » Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὄν κατ' οὐσίαν
- » Ἰσὸν τε Πατρί, καὶ βροτοῖ δοξάζομεν. (δίς)

Δόξα.

Ἦνεγκε γαστήρ, ἡγιασμένη Λόγον
Σαφῶς ἀφλέκτω, ζωγραφουμένη βάτω
Μιγέντα μορφῆ, τῆ βροτησίᾳ Θεὸν
Εὖσας τάλαιναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι
Λύοντα πικρᾶς· ὄν βροτοὶ δοξάζομεν.

Καὶ νῦν.

Ἦδειξεν ἀστήρ, τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον
Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις
Σαφῶς πενιχρόν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ
Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὄν γεγηθότες
Ἰδὸν τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Ωιδὴ γ΄.

ὁ πεζὸς Κανὼν

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾶ ἔξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῆ σαρκὸς τῆς χεῖρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκῶς καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

ὁ Ἰαμβικός

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα
- » Ἐχθροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν·
- » Φέρων τε παντεπόπτα, τῆς ἁμαρτίας
- » Ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους
- » Μάκαρ μελωδούς, τῆ βάσει τῆς πίστεως. (δίς)

Δόξα.

Νύμφης πανάγνου, τὸν πανόλβιον τόκον
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν, ἠξιωμένος χορὸς
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ
Τάξιν μελωδοῦσάν τε, τῶν Ἀσωμάτων
Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Καὶ νῦν.

Ὑψους ἀνάσσω, οὐρανῶν εὐσπλαγχνία
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς, ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης
Ἄϊλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθείς, σαρκὶ τὸν πεπτωκότα
Ἴνα πρὸς αὐτόν, ἐλκύση πρωτόκτιστον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

ἢ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος
τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί
γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός
σου πλοῦτος. Κύριε δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον. Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγ-
γελοι, μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δέ, μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννή-
θη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

ὁ Οἶκος

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ἠνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν· τὴν τρυφήν ἐν κρυφῇ εὗρομεν, δεῦτε λάβωμεν, τὰ τοῦ
Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπηλαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ῥίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἄφρατον· ἐκεῖ εὐρέθη
φρέαρ ἀνόρυκτον, οὐ πιεῖν Δαυῖδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔ-
παυσεν εὐθύς, τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαυῖδ· διὰ τοῦτο, πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὐ ἐτέχθη, Παιδί-
ον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Συναξάριον

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἢ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Στίχοι

Θεὸς τὸ τεχθέν, ἢ δὲ Μήτηρ Παρθένος.

Τί μείζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἢ κτίσις;

Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἢ Προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχοι

Σὲ προσκυνοῦσα τάξις ἐθνικὴ, Λόγε,

Τὸ πρὸς Σὲ δηλοῖ τῶν Ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχοι

Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν Ποιμένες,
Ἰδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν Ποιμένα.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
(Πεζαὶ καὶ Ἰαμβικαὶ)

Ἦχος α΄.

ᾠδὴ α΄

πεζή

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄισα-
τε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ἰαμβική

- » Ἐσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης
- » Ὑγρὸν θαλάσσης, κῦμα χερσώσας πάλαι.
- » Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατῆν
- » Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὄν κατ' οὐσίαν
- » Ἰσὸν τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ΄.

πεζή

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοηθώμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ἅγιος εἶ, Κύριε.

Ἰαμβική

- » Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα
- » Ἐχθροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν·
- » Φέρων τε παντεπόπτα, τῆς ἀμαρτίας
- » Ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους
- » Μάκαρ μελωδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

ᾠδὴ δ΄.

πεζή

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄ-
ρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἤλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός· Δόξα τῇ
δυνάμει σου, Κύριε.

Ἰαμβική

- » Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
- » Αἰδῶν Προφήτης, Ἀββακούμ προμηνύει
- » Ἰδεῖν ἀφράστως, ἀξιωθεὶς τὸν τύπον·
- » Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου
- » Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ᾠδὴ ε΄.

πεζή

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμε-
νον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολο-
γοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Ἰαμβική

- » Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης
- » Ἰλασμὸν ἡμῖν, Χριστέ τοῖς ἐγρηγόρως
- » Νῦν σοι τελοῦσιν, ὕμνον ὡς εὐεργέτη

- » Ἐλθοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον·
- » Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος.

ᾠδὴ Σ΄.

πεζή

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρουον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γάρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἰαμβική

- » Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις
- » Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
- » Νυγεῖς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει
- » Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην
- » Θᾶπτον μολεῖν σε, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ᾠδὴ Ζ΄.

πεζή

Οἱ Παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβική

- » Τῷ παντάνακτος, ἐξεφάυλισαν πόθῳ
- » Ἀπλητα θυμαίνοντος, ἠγκιστρωμένοι
- » Παῖδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλγίαν·
- » Οἷς εἵκαθε πῦρ, ἄσπετον τῷ Δεσπότῃ
- » Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

πεζή

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἢ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον, οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβική

- » Μήτηραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης
- » Οἱ τῆς παλαιᾶς, πυρπολούμενοι νέοι
- » Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
- » Ἄμφω δὲ δρωσα, θαυματουργία μιᾷ
- » Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι χάρις.

ὁ διάκονος· **Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.**

Ἡ Θ΄ ᾠδὴ

ἢ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἀντ' αὐτῆς, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μετὰ τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς, εἰς δ' ἀνὰ κανόνα· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων.

ᾠδὴ θ΄. Μεγαλυνάρια,
ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ. Ἦχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις μνηυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανούται, ὁ ἀναφῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μνηύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαίρετου, Θεότητος τὸ Κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

Μυστήριον ξένον, ὀρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξάισιον δρόμον, ὀρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανόθεν ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήρατο, ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενές, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστήρ ἐφάνη, ποῦ ἐστιν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρουαττόμενος.

Ἡκρίβωσε χρόνον, Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνούσι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὀδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
- » Ῥᾶον σιωπῆ· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε
- » Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους
- » Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένης
- » Ὅση πέφυκεν, ἢ προαίρεσις δίδου. (δίς)

Τύπους ἀφεγγεῖς, καὶ σκιάς παρηγμένας

Ὡ Μητερ Ἀγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες

Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης

Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος

Ἐπαξίως σὴν, εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας

Ὁ χριστοτερπῆς, λαὸς ἠξιωμένος

Νῦν ποτνιαῖται, τῆς παλιγγενεσίας

Ὡς ζωοποιῶν τὴν χάριν δὲ Παρθένε
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος α'.

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.
Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἰαμβική

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

- » Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ
- » Ῥᾶον σιωπῆ· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε
- » Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους
- » Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος
- » Ὅση πέφυκεν, ἢ προαίρεσις δίδου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. (ἐκ γ')

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος· Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβίμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην, κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνο-

ἢ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν, ὀφθεισαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρόσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.
Γερμανοῦ

Ὅτε καιρὸς, τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφή, τῇ οἰκουμένη ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων, ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας, τὸ ἄναρχον ἐκαινουργήθη. Διὸ σοὶ προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β΄.
Ἰωάννου Μοναχοῦ

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκούται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν ..

καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

.. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ')

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ πάλιν γεγωνωτέρα τῇ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι. (ἄπαξ)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρι΄ (110).

(οἱ Στίχοι ἀναφέρονται εἰς τὸ γεγονός τῆς θείας Ἐπιφανείας)

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρι΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρι΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι΄ 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρια΄ (111).

(οἱ Στίχοι ἀναφέρονται εἰς τοὺς Προπάτορας καὶ δὴ εἰς Ἀβραάμ καὶ Δαβίδ)

Στίχ. α΄. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια΄ 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦϊα.

Στίχ. β΄. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ...

Στίχ. γ΄. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρια΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ...

Στίχ. δ΄. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ρια΄ 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ..

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρθ΄ (109).

(οἱ Στίχοι ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ)

Στίχ. α΄. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-

διον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Ἡ γέννησις σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ...

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ' 3)

Ἡ γέννησις σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'. (Ψαλμ. ρθ' 3-4)

(ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν)

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὄμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ...

.. ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

* * *

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν, καὶ δὴ ἀμοιβαδὸν μετὰ τῶν Ἱεροψαλτῶν)

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον τῷ Ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι· μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ξε')

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 4-7)

Ἀδελφοί, ὅτε ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρίζον· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Ὡστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ')

Ἦχος α΄. (Ψαλμός ιη΄)

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

* * *

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(β΄ 1-12)

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ’ αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ’ αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους ἠκρίβωσεν παρ’ αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπε· Πορευθέντες ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὗρητε ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθῶν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ χρηματισθέντες κατ’ ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι’ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου

* * *

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως...

ὁ Εἰρμός τῆς θ΄ ᾠδῆς. Ἦχος α΄.

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον, τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

* * *

Κοινωνικόν. (Ψαλμ. ρι΄ 9)

Ἀύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλουΐα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς...

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ΄.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος β΄.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων καὶ φοικτῶν σου μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις·

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι’ εὐχῶν... Ἀμήν.

Σημείωσις. Από τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2019) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Σημείωσις β΄. Κατὰ τὴν πολυτονικὴν γραφὴν τῆς εὐλογημένης γλώσσης μας, ἡ ὑπογεγραμμένη σὲ κεφαλαῖον γράμμα τίθεται παραπλεύρως αὐτοῦ ὡς ἰῶτα, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν διαβάζεται, διότι εἶναι ἀπλῆ ὑπογεγραμμένη. Οὕτω τὸ «**Ἄ**ισατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ» πρέπει νὰ διαβασθῆ «**Ἄ**σατε τῷ Κυρίῳ»

Ἡ Ἀκολουθία αὐτὴ καταρτίσθηκε

καὶ διανέμεται δωρεὰν

ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο Ἰστότοπο

<http://akolouthies.wordpress.com>

Προσφέρεται γιὰ ἰδιωτικὴ χρῆσι.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμπόρευσί της.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

τὸ Κοινωνικὸν
μετ' ἐκλογῆς ἀγιογραφικῶν στίχων

Ἦχος α΄.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα. (Ψαλμ. ρι' 9)

Στίχοι

Στίχ. α΄. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέφατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. (Λουκ. α' 68)

Στίχ. β΄. Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. (Ματθ. δ' 16)

Στίχ. γ΄. Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών. (Ἰω. α' 14, Φιλιπ. β' 7)

Στίχ. δ΄. Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. (Βαρούχ γ' 35, 38)

Στίχ. ε΄. Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. (Ἠσ. θ' 6)

Στίχ. ζ΄. Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. (Ἠσ. θ' 6)

Στίχ. ζ΄. Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. (Λουκ. α' 33)

Στίχ. η΄. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (Ψαλμ. μδ' 7)

Στίχ. θ΄. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας. (Αββ. γ' 13)

* * * * *

Αἱ λοιπαὶ Ὡδαὶ τοῦ Κανόνος

Ὡδὴ δ΄.

ὁ πεζὸς Κανὼν

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρων ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρκῶ κωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὅν πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκυλά τε, ἦλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μυητὰς σοφούς, ἀστεροσκοποὺς χαρᾶς ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκω γαστρὶ Παρθενικῇ, κατέβης ὑετὸς Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῆ στάζουσαι· Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοί τε, Σαβᾶ Μήδων πάσης γῆς, κρατοῦντες προσέπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ὁ Ἰαμβικός
Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
» Αἰδῶν Προφήτης, Ἀββακούμ προμηνύει
» Ἴδεῖν ἀφράστως, ἀξιωθεὶς τὸν τύπον·
» Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου
» Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ἴσος προῆλθες, τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως
Ἦψιστε σάρκα, προσλαβὼν ἐκ Παρθένου
Ἴὸν καθάραι, τῆς δρακοντείας κάρας
Ἄγων ἅπαντας, πρὸς σέλας ζωηφόρον
Θεὸς πεφυκῶς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Δόξα.

Ἔθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεβυσμένα
Ὀλεθρον ἄρδην, δυσμενοῦς πεφευγότα
Ἦψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις
Μόνον σέβοντα, Χριστὸν ὡς εὐεργέτην
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Καὶ νῦν.

Ρίζης φνεῖσα, τοῦ Ἰεσσαὶ Παρθένε
Ὅρους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας
Πατρὸς τεκοῦσα, τὸν πρὸ αἰῶνων Λόγον·
Ὡς ἠυδόκησεν, αὐτὸς ἐσφραγισμένην
Νηδὺν διελθεῖν, τῇ κενώσει τῇ ξένη.

Ὡδὴ ε΄.

ὁ πεζὸς Κανὼν

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸς ὦν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρωτῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθορίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πειθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοῖκὸν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ κοινωσίας ἐθεούρησας.

Ἴδου ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες, Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοί, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

ὁ Ἰαμβικός
Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης
» Ἰλασμὸν ἡμῖν, Χριστέ τοῖς ἐγρηγόρως
» Νῦν σοι τελοῦσιν, ὕμνον ὡς εὐεργέτη
» Ἐλθοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον·
» Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος. (δίς)

Δόξα.

Ἀπηνές ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης
Τεμῶν διαμπάξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ
Ἵνα κρατοῦντος, ὤλεσε ψυχοφθόρου
Κόσμον συνάπτων, ταῖς ἀϋλοῖς οὐσίαις
Τιθεὶς προσηνῆ, τὸν Τεκόντα τῆ κτίσει.

Καὶ νῦν.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἡμαυρωμένος
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας·
Ἔθνη Θεῷ δέ, κληρὸν Υἱὸς προσφέρει
Νέμων ἐκεῖσε, τὴν ἀπόρρητον χάριν
Οὐ πλεῖστον ἐξήνθησεν, ἡ ἁμαρτία.

Ὡιδὴ Σ΄.

ὁ πεζὸς Κανὼν

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Σπλάγχων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θήρ, οἶον ἐδέξατο· τῆ Παρθένω δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε, φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατῆρ, πρὸ Ἐωσφόρου γεννᾶ· τὰς ἡνίας δέ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ, τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥάκει, σπαργανοῦται λύει δέ, πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱός, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δὲ μέλλοντος οὗτός ἐστιν αἰῶνος, Πατῆρ καὶ Ἄρχων, καὶ καλεῖται, τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος· οὗτος, ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

ὁ Ἰαμβικός

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις
- » Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
- » Νυγεῖς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει
- » Χριστέ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην
- » Θᾶπτον μολεῖν σε, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας. (δίς)

Δόξα.

Ὅς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι
Ἰδὼν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν
Καθεὶς ἑαυτόν, δευτέρᾳ κοινωνίᾳ
Αὔθις προφαίνων, τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Καὶ νῦν.

Ἴκται δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος
Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν πταισμάτων
Υἱοὺς ἐγείραι, τῶν κάτω νενευκότων
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

***

Ὡιδὴ Ζ΄.

ὁ πεζὸς Κανὼν

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλήν οὐκ ἐπτόθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, Ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς ἔλαμψεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν· Βηθλεὲμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὁ Ἰαμβικός

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Τῷ παντάνακτος, ἐξεφάυλισαν πόθῳ
- » Ἄπλητα θυμαίνοντος, ἠγκιστρωμένοι
- » Παῖδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλγίαν·
- » Οἷς εἶκαθε πῦρ, ἄσπετον τῷ Δεσπότη
- » Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπηρέτας μὲν, ἐμμανῶς καταφλέγει
Σώζει δὲ παφλάζουσα, ῥοιζηδὸν νέους
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσι πυργουμένη
Οὐς ἔστεφε φλόξ ἄφθονον τοῦ Κυρίου
Νέμοντος εὐσεβείας, εἵνεκα δρόσον.

Δόξα.

Ἀρρώγῃ Χριστέ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν, ἀρρήτως ἔχων
Ἦσιχυνας ὄλβον, τῆς θεώσεως φέρων
Μορφούμενος νῦν· ἦς τινος δι' ἐλπίδα
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας, ἤλθομεν ζόφου.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἀγριωπόν, ἀκρατῶς γαυρουμένην
Ἄσεμνα βακχεύουσαν, ἐξοιστρομένου
Κόσμου καθεῖλες, πανσθενῶς ἀμαρτίαν·
Οὐς εἴλκυσε πρίν, σήμερον τῶν ἀρκύων
Σώζεις δὲ σαρκωθεῖς, ἐκῶν Εὐεργέτα.

Ὡδὴ η΄.

ὁ πεζὸς Κανὼν

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἢ δροσοβόλος, ἐξεκόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλκει Βαβυλῶνος ἢ Θυγάτηρ παιδας, δορυκτῆτους Δαυῖδ ἐκ Σιών· ἐν αὐτῇ, δωροφόρους πέμπει δέ, Μάγους παιδας, τὴν τοῦ Δαυῖδ θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντας· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-

μέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾧδῆς· οὐ γὰρ ἤδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών. Βαβυλῶνος λύει δέ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἕξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορυκτικτὸν ὄλβον ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιών δὲ ταύτης, καὶ βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὁ Ἰαμβικός

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Μήτηραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης
- » Οἱ τῆς παλαιᾶς, πυρπολούμενοι νέοι
- » Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
- » Ἄμφω δὲ δρωῶσα, θαυματουργία μιᾶ
- » Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι χάρις. (δίς)

Δόξα.

Λύμην φυγοῦσα, τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ
Ἄληκτον ὕμνει, τὸν κενούμενον Λόγον
Νεανικῶς ἅπασα, σὺν τρόμῳ κτίσις.
Ἄδοξον εὐχος, δειματομένη φέρειν
Ῥευστὴ γεγῶσα, κὰν σοφῶς ἐκαρτέρει.

Καὶ νῦν.

Ἦκεις πλανῆτιν, πρὸν νομὴν ἐπιστρέφων
Τὴν ἀνθοποιόν, ἐξ ἐρημαίων λόφων
Ἦ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν·
Ῥώμην βιαίαν, τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι
Ἀνὴρ φανεῖς τε, καὶ Θεὸς προμηθεΐα.